

Grund. Forslaget var forberedt og blev gennemført med megen og i Dieblicket ret sindrig Taktik; men at Regjeringen ikke har kunnet komme nogen Veie med den Taktik i Rængden, kan ikke undre Nogen. Der er ikke et eneste Punkt i Regjeringens Grundlovs-politik, ikke en eneste Del eller noget Stykke i dens Praxis, som ikke kan bygges paa den samme Betragtningmaade; Regjeringen har en Betragtning paa det Eine og en anden paa det Andet, og det Hele hænger sammen som Urtehalm; der er ikke Spor af Hold i Regjeringens Betragtninger. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa nu; men vi skulle nok komme tilbage til disse Betragtninger, og jeg skal ved Leilighed tillade mig at tage op hele den Maade, hvorpaa Regjeringen søger at forsvare sine Grundlovsfortoltninger. Jeg haaber, at det skal være mig muligt, at vise de Herrer, at det er ikke blot et Væv af Selvmødigelser, men en Sammensætning af Ubehjælpelighed, Reitethed, som man ikke skulde tro mulig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der der brød af den Gang, da er det aldeles klart, da Regjeringen et Aar efter viste, at alt det, den havde sagt Aaret i Forveien, var meningsløst. Det var Regjeringen og ingen Anden, der har hppet Striden. Vi vilde have været ude over Striden for et halvt eller helt Aar siden, dersom ikke Regjeringen havde gjort alt Muligt og vedblivende gjør Alt, hvad den kan paa Rigsdagen, for at holde Striden gaaende. Regjeringen har accepteret den Stilling, som dens Venner satte den ind i i Efteraaret; den har sagt: Vi ere Janen, hold paa os og lad Resten gaa, og de have fulgt troligt med; man har indrettet hele sin Taktik derefter og er vedbleven dermed; det skal nok mere og mere blive klart for Alle. Det er kun de 7 Ministre, der ere Skyld i, at vi ligge i et Uføre, der ingen Grændse har; det er dem, der har villet Striden og bruges af Partiet dertil. Inden jeg sluttet, er jeg nødt til at gjøre opmærksom paa, at Krigsministeren ikke har svaret det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Bjørnbal) paa hans Spørgsmaal. Det er meget beklageligt; thi denne Sag har jeg netop troet, at man paa Grund af dens alvorlige og praktiske Betydning maatte kunne tage noget roligt uden at komme for meget ind paa Politit, og nu kaster Krigsministeren selv en politisk Brand af den mest ondartede Natur ind i Forhandlingerne ved ikke at kunne eller ville svare paa det Spørgsmaal, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds, et Spørgsmaal, som han naturligtvis maatte være forberedt

paa, da det er blevet rettet til ham ogsaa i Landsstinget ved samtlige militære Sager. Krigsministeren siger altsaa: Her kommer jeg til Dem og beder om en Bevilling til Gevæer. Hvis de ikke give mig den, vil jeg ikke besvare, hvad jeg saa vil gjøre; saa vil jeg ikke love, at jeg ikke tager den alligevel. Det er en Maade at forhandle paa, som Krigsministeren synes at indføre, og som særlig Krigsministeren synes at hylde baade i Landsstinget og her i militære Sager. Man siger til den Mand, man vil forhandle med: jeg vil ikke give dig det Allemindste for din Mening. Den Maade at forhandle paa vil efterhaanden gjøre det næsten umuligt at komme til nogen Forstaelse med Ministeren. Jeg tror, at Enhver, der har en Smule Die for praktisk Forhandling, vil begribe, at det er næsten umuligt at forhandle paa den Maade. Dersom den høitærede Minister vilde have gjort sit Lovforslag al den Fortræd, han kunde, vilde han ikke have kunnet finde paa et bedre Middel dertil end ikke at svare aabent paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds fremsatte. Jeg tillader mig derfor igjen at opfordre den ærede Minister til at give et tydeligt og klart Svar her, for at vi i det Mindste kunne se, paa hvad Fod vi forhandle med den ærede Minister, for at se, om han forelægger Forslag og begynder en Forhandling derom, der i Virkeligheden ikke er Andet end en aaben Skinforhandling, eller om dette ikke er Tilfældet.

Thomsen: Maa jeg bede om Ordet?

Første Viceformand (Høgsbro): Det er 3die Gang, det ærede Medlem ønsker Ordet. Med Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Thomsen: Da det ærede Medlem, der nu talte, har bebudet, at han adskillige flere Gange endnu vil fremsætte storpolitiske Betragtninger, kan man roligt, da Klokken nu er 10 Minutter over 5, vente med at besvare dem, der ere faldne i Dag, til en af de følgende Dage. Jeg skal derfor indskrænke mig til det, jeg egentlig bad om Ordet for, nemlig fælde det ærede Medlem for Veie Amts 2den Valgfreds (Berg) ganske overordentlig hjerteligt, fordi han var saa god at oplæse for os det officielle Referat fra Formanden i Fællesudvalget, thi han har derved givet det bedste officielle Bevis for, at den Fremstilling af de faktiskste Forhold, jeg gav, var den ene rigtige.